

ТАРК ЭТМА, МЕНИ ЁШЛИК!

Эъзозхон аз Мамурани куевта берди-о, ичил «Эсси», шундай талантни энди юзага чиқмаки кетади», деб хурсинди. Чунки кизи «Умид» эстрада гурухининг күшилчилигидан эди. Тақдир экан, шахардан кишилекка келин бўлиб туши. Лекин онанин кўнгли тезда таскин топди. Оила бошлиғи Маматходир ака Маматкулов кесек уқтийти бўлиб, ун фарзаңининг барини уқимиши килиб устирганди. Мамурда янги оиласда узини эркин хис эча бошлади. Бир куни унини ширари овозда кўйлаёттанини қайтаси эшитти кўлди. Шу-шу бўлини. Мамурда оиласининг күшилчилиги, кайнингилилар «Сам-сун» фарзаңининг «Сидиоки» мусика асбобида уз

иг тўй-ҳашами, байрам кунлайди. Мамурани бир кўйлатмай куйишмайди. Айнисса, у «Қаро куим», «Муножот», «Фи-

Истеъодлар орамизда

«Гонким» кўшилчилини кўйлаганда эшитган кишининг кўнгли сел бўлиб кетади.

Мамурани Тошкентга кўрикка йўлланганлар ҳам шулар. У ишлайдиган Андикон шахридаги 31-мактаб жамоаси, шахар ҳақиқатлими булими унинг талантига ишонч билан қаранганини Мамурда Тошкентга бормаган бўлармиди!?

Бу галаба ундаги узига бўлган ишончи чукичидаги билинган қатнашшиб, 3-уринни олди.

Хозирда икки фарзандни

тарибиялаб, вояга етказеттан Мамуранинг орзудари, умидларининг чеки йўк. Оиласий даста тузиш, уз кушиги, уз йўлини топиб олиш учун интилиш, ижод этиши...

Мамуранинг устози ҳам, муслимлар ҳам отонаси, оиласи. Қолаверса, Анлижонни кўшилчиевар ҳалки. У янада жишиг, элининг дилидагини тошиб, тубингишиб кўйлаши учун хозирги баҳтири ёшлиги, жушилниги тарк этмаси бўлгани. Умр-ку уткини, аммо қабл узини ёниб турса, кўшик уни тарк этмайди. Мамуранинг қаптини ҳам ёшик гурури, кўшик суррии сира тарк этмаси!

М. ОТАМИРЗАЕВА,
«Туркистан» мухбири.

Этим жунжикиб, уйгониб кетдим. Танчанчагина совиб қолган экан. Кўрпага яхшилаб урнидиганда бирор мизгиб олгач, кўзларимни очдим: вой-бўй, деразани шунака чироли қилиб безаб ташлағанки бу киши дегланади. Аста урниддан турбомуз нақшларни киртиллатиб туйнук ҳосиз қилимдим: росс ҳор ёғиди-да. Ичичимдан тутенлар: хотирилар тошиб кела бошлади... Мана ҳозир, ҳозир онаги нам кўзларини кух-кухлашиб кириб кела дилар. Шошилиб яна қайтадан кўрпага

нинг ён-атрофимизда юридилар дейишида-ку. Негадир уша пайтлардагидан онам бошними сиялагандай бўлди: «Ҳа, баракалла, қизим, турдингми бўлакъ». Ҳа, турдим, онакон. Бутсимга йигъи тикилади. Уйининг турисида турган сувратдан қора-чадан келган, юмалоқ юзли, меҳр тула кузларини мендан узмай боқиб турган онамдан таскин излайман. Энтикиб кетади...

Менинг етим кунглимни деб не кўйлар-га тушмагансиз-а. Кучка-куйда болалар би-

КОР ЁҚҚАН КУН

(ҳикоя)

лан жанжаллапшиб қолсан, пичир-пичир қилишиб «тирик етим» деганларини ёшитиб, уйланиси қолардим. Отамни, туккан онамни эслаб қолардим. Онам бу холатимни дарров сезиб қолар ва кунглимни олишиширашди.

Пага-пага булиб ёгаётган қорларга қараб турип оптош хотирилар агадий синглип кетганин келади. Жовларидан онамнинг сувратидан паноҳ истайман. «Қизгинам, чиббаним» — дейдим онамни жилмий. «Ҳозир ичаман, ҳозир» — дейманой тойнакни оловга кўйиб келаман. Онам энди танчага ишора келади. Танчага устидаги оловни турдиган чукини ковляйман. Олов тағтига қўзларимни тоббар эканан, қанчалар союв қоттанини хис киламан. Сувратда термилуб қарағанин сайни эса онажониминг мөрхи, согинчи кучлироқ безовти қиласиди. Танчага устидаги оловни турдиган келади. Лайлакни ҳам келади. Ҳозир уйқум келятичи-и-и» — дейман атаг эркалаб. Онам ушуда кайнашаб турган човумдан чой дамлаб келарканлар, «Хой, айтандай, ташқарига бир чиққин-а. Роса ҳор ёғияти» — дейдим кизиқтириб. Мен эса урниддан ётганимга саволларга кўмий ташлайман: «Ростидами? Тиззабийи келадими? Корбо ясадигандан корми? Капалак ҳорми, Лайлак ҳорми?». «Қизгинамей, узин чиққиб қарай қол. Ҳозир йўлларнинг көрдан тозалаб келдим. Бул тезрок, уртоги чиқариб қолади-я». Ҳўп, онажон, хўп, мана турдипман-ку. Курпамини устидан олиб шаҳд билан урниддан қўзғалдим. Лекин... менинг ўлларнинг көрдан тозалаб келдим. Бул тезрок, уртоги чиқариб қолади-я». Ҳўп, онажон, хўп, мана турдипман-ку. Курпамини устидан олиб шаҳд билан урниддан қўзғалдим. Лекин... Энди менинг ўлларнинг ҳам ҳор босиб ётиби. Онам эса... Куз олдимга оппоқ сукунатдан янада каттиқроқ сукунта ботган қабристон келди. Шундук онамни... Шундук одамлар-а. Ҳамма-ҳаммаси охри бориб уша жойларда ётади-ла. Йўк-йўк. Руҳлар ахир доимо биз билан. Биз

Ақида АЗИЗОВА.

МАЙЛИМИ, МЕҢ СИЗНИ...

Хадиса орзуларим гулданда сўлим, Күёздан булоқроқ тўқис дардим бор. Таджид тўзомларга бурсада йўлм, Кўркам кунаринга кетолмасман ёр.

Биз айро яшадик, шундай яшамиз, Магарулик дастидан кутуомлайин. Қақшоқ қалбимизни қаргай бошлаймиз, Товбани култумб-боникомайин.

Менга ёрут кунар ликидан қирқиб, Багримини ишқ билан тоблаган бу — сен. Дилумни шафқатда йўллаган Олоҳ.

Бу сенсан — илтико, маҳзун нигоҳи, Дилумни шафқатда йўллаган Олоҳ.

Орзуларим омон, орзуларим пок, Мудом ўз-ўзимни тоқлаб яшайман.

Ҳаммасидан кечиб шу лаҳза, шу чоқ Фақат итижонни оқлаб яшайман.

Мұхаббат ТЎХТАШ

ҚИСМАЛ

Хадиса орзуларим гулданда сўлим,

Күёздан булоқроқ тўқис дардим бор.

Таджид тўзомларга бурсада йўлм,

Кўркам кунаринга кетолмасман ёр.

Биз айро яшадик, шундай яшамиз,

Магарулик дастидан кутуомлайин.

Қақшоқ қалбимизни қаргай бошлаймиз,

Товбани култумб-боникомайин.

Менга ёрут кунар ликидан қирқиб,

Багримини ишқ билан тоблаган бу — сен.

Дилумни шафқатда йўллаган Олоҳ.

Орзуларим омон, орзуларим пок,

Мудом ўз-ўзимни тоқлаб яшайман.

Ҳаммасидан кечиб шу лаҳза, шу чоқ

Фақат итижонни оқлаб яшайман.

Мұхаббат ТЎХТАШ

КАНГЛУНГГА ЯҚИН КЕЛИШ ҲИҚМАТИ

Шоир Икром ОТАМУРОД билан журналист Ойгул УБАЙДУЛЛО қизи суҳбати

кин гап уларнинг кўп кулланини мумкин. Ёзгансиз: Согиниг яшайман сени оқинам, Согиниб яшайман шундук ённида. Сеслайман, бўзимда қотади нолам, Довушим мунғариф ботар жонимда...

Бир шоир Согиниг Аронинг сингиши деб билди. Сизнинг Согини нима?

— ЖАВОБ: — «Согинич армоннинг сингиши», деган шоир жуда топиб айтган экан. Нозик илтаган корми, Энди менга «Согинич нима?» деган оташларнинг шивирларидан сергак тортдик. Биз.

Ойгул УБАЙДУЛЛО қизи:

— Ён-атрофингизда кинилар кўнглига муралайсан. Уни яхшиларни билан қалбинига кириттигин келади. Аммо... Унин ўрнида хасад, аловат каби иллатларни кўриб, у кангулдан йўреклаша бошлайсан. Яна бошқа кангулга муралайсан. Уйда Мехринг, Мубабатнинг сувратини кўрасад. Рост савимийликнинг ёғусини кўрасад, Келин, сукбатимизни бозиган ростлик, савимийлик ҳақида бўлсин.

Икром ОТАМУРОД:

— Жаҳонимизни азалишларни кўнглига муралайсан. Уйда Мехринг, Мубабатнинг сувратини кўрасад. Рост савимийликнинг ёғусини кўрасад, Келин, сукбатимизни бозиган ростлик, савимийлик ҳақида бўлсин.

Шоир Согиниг яшайман сени оқинам, Согиниб яшайман шундук ённида...

Сеслайман, бўзимда қотади нолам, Довушим мунғариф ботар жонимда...

САВОЛ:

— Биз узик кўнглига муралайсан. Уйда Мехринг, Мубабатнинг сувратини кўрасад. Рост савимийликнинг ёғусини кўрасад, Келин, сукбатимизни бозиган ростлик, савимийлик ҳақида бўлсин.

Ойгул УБАЙДУЛЛО қизи:

— Ён-атрофингизда кинилар кўнглига муралайсан. Уни яхшиларни билан қалбинига кириттигин келади. Аммо... Унин ўрнида хасад, аловат каби иллатларни кўриб, у кангулдан йўреклаша бошлайсан. Яна бошқа кангулга муралайсан. Уйда Мехринг, Мубабатнинг сувратини кўрасад. Рост савимийликнинг ёғусини кўрасад, Келин, сукбатимизни бозиган ростлик, савимийлик ҳақида бўлсин.

Икром ОТАМУРОД:

— Жаҳонимизни азалишларни кўнглига муралайсан. Уйда Мехринг, Мубабатнинг сувратини кўрасад. Рост савимийликнинг ёғусини кўрасад, Келин, сукбатимизни бозиган ростлик, савимийлик ҳақида бўлсин.

Шоир Согиниг яшайман сени оқинам, Согиниб яшайман шундук ённида...

Сеслайман, бўзимда қотади нолам, Довушим мунғариф ботар жонимда...

САВОЛ:

— Биз узик кўнглига муралайсан. Уйда Мехринг, Мубабатнинг сувратини кўрасад. Рост савимийликнинг ёғусини кўрасад, Келин, сукбатимизни бозиган ростлик, савимийлик ҳақида бўлсин.

Ойгул УБАЙДУЛЛО қизи:

— Ён-атрофингизда кинилар кўнглига муралайсан. Уни яхшиларни билан қалбинига кириттигин келади. Аммо... Унин ўрнида хасад, аловат каби иллатларни кўриб, у кангулдан йўреклаша бошлайсан. Яна бошқа кангулга муралайсан. Уйда Мехринг, Мубабатнинг сувратини кўрасад. Рост савимийликнинг ёғусини кўрасад, Келин, сукбатимизни бозиган ростлик, савимийлик ҳақида бўлсин.

Икром ОТАМУРОД:

— Жаҳонимизни азалишларни кўнглига муралайсан. Уйда Мехринг, Мубабатнинг сувратини кўрасад. Рост савимийликнинг ёғусини кўрасад, Келин, сукбатимизни бозиган ростлик, савимийлик ҳақида бўлсин.

Шоир Согиниг яшайман сени оқинам, Согиниб яшайман шундук ённида...

Сеслайман, бўзимда қотади нолам, Довушим мунғариф ботар жонимда...

САВОЛ:

— Жаҳонимизни азалишларни кўнглига муралайсан. Уйда Мехринг, Мубабатнинг сувратини кўрасад. Рост савимийликнинг ёғусини кўрасад, Келин, сукбатимизни бозиган ростлик, савимийлик ҳақида бўлсин.

Ойгул УБАЙДУЛЛО қизи:

— Ён-атрофингизда кинилар кўнглига муралайсан. Уни яхшиларни билан қалбинига кириттигин келади. Аммо... Унин ўрнида хасад, аловат каби иллатларни кўриб, у кангулдан йўреклаша бошлайсан. Яна бошқа кангулга муралайсан. Уйда Мехринг, Мубабатнинг сувратини кўрасад. Рост савимийликнинг ёғусини кўрасад, Келин, сукбатимизни бозиган ростлик, савимийлик ҳақида бўлсин.

